

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/255668>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH RECHT

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACHTIGING VAN

DEN RECTOR MAGNIFICUS

MR. H. P. G. QUACK,

GEWOON HOOGLEERAAR IN DE RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

op Woensdag den 20sten Mei 1874, te 3 uren,

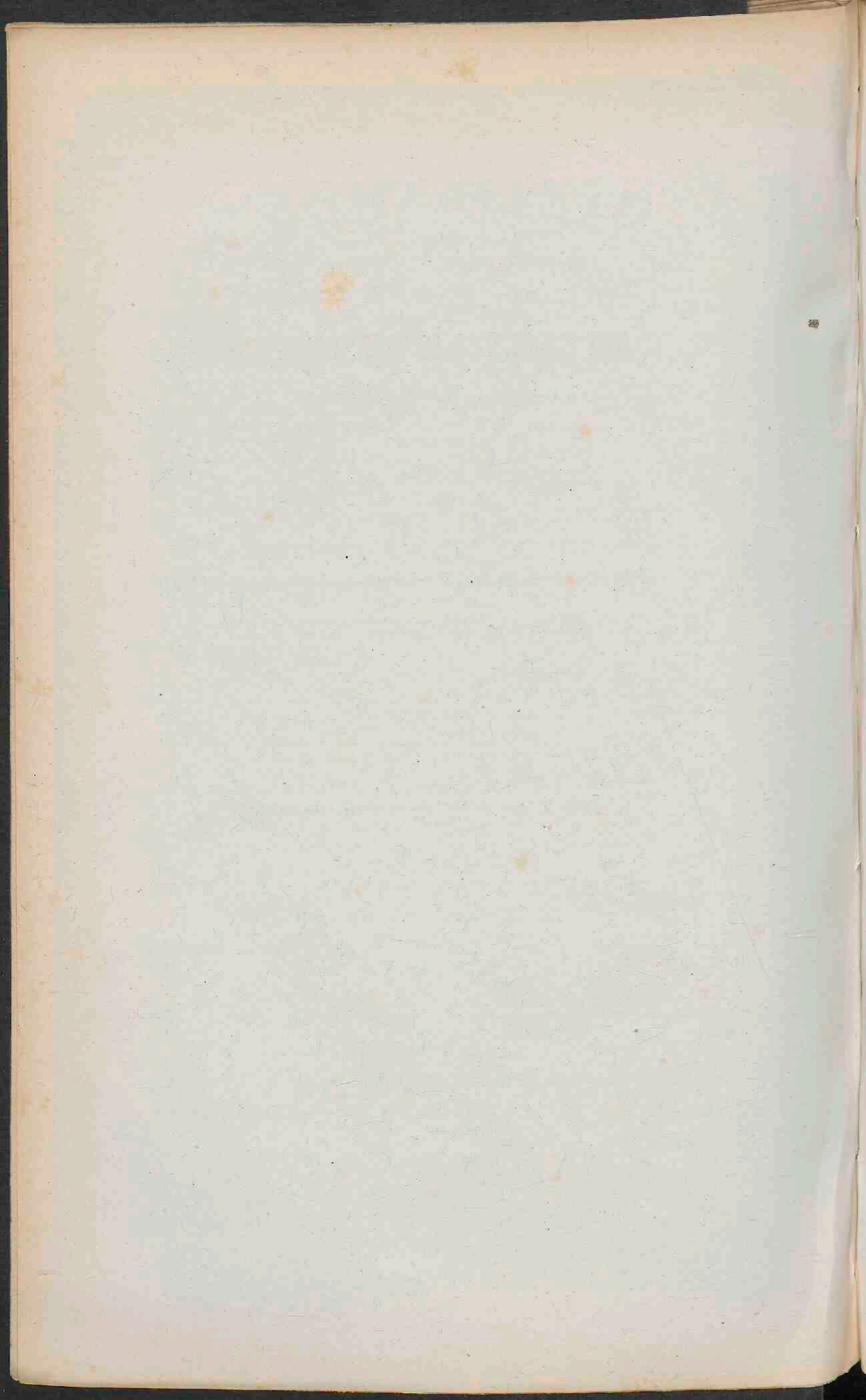
DOOR

AUGUSTE ANNE PÉLERIN,

GEBOREN TE MAASTRICHT.

UTRECHT,
 J. DE KRUYFF.
 1874.

STELLINGEN.

I.

Het interdictum Salvianum wordt slechts den verpachter gegeven maar niet alleen tegen den pachter.

II.

De stilzwijgende schuldvernieuwing is door JUSTINIANUS in L. 8. C. de novat. (8.42) niet opgeheven.

III.

L. 19 § 4 Dig. de cond. indeb. (12.6) en L. 31 pr. Dig. de hered. petit (5.3) strijden niet met L. 5 C. de hered. pet. (3.31).

IV.

Te recht zegt Mr. OPZOOMER (Burg. Wetb. verklaard) dat de tiendheffer een zakelijk recht heeft op den grond.

V.

De bepaling van art. 339 B. W. (Geene erkenning van een natuurlijk kind zal gedurende het leven van de moeder worden aangenomen, wanneer zij niet in die erkenning heeft toegestemd) geldt niet voor 't geval dat de moeder onbekend, wel voor 't geval dat haar bestaan onzeker is.

VI.

De vrouw, die zonder machtiging van haar' man verbindtenissen heeft aangegaan, wordt niet verbonden door zijne daarop gevolgde goedkeuring.

VII.

Wanneer tijdens een huwelijk per procuratorem voltrokken, de lasthebber bekend is geweest met het herroepen van den last doorden lastgever, blijft het huwelijk ten opzichte van den lastgever en de derde die te goeder trouw geweest is, toch van waarde.

VIII.

De minderjarige, wiens vader overleden en wiens moeder geene voogdes is, heeft zijn domicilie bij den voogd en blijft onder de ouderlijke macht der moeder.

IX.

Ongegrond schijnt het onderscheid dat de wet

maakt tusschen het geval dat de kinderen van een' onwaardig verklaarde bij versterf, en dat waarin zij bij testament tot eene erfenis geroepen zijn (art. 887 en 958 B. W.).

X.

De eed bedoeld in art. 1638 is de gewone decisoire-eed.

XI.

Buitenlandsche naamlooze vennootschappen behoeven de koninklijke bewilliging niet, om in Nederland in rechten te kunnen optreden.

XII.

Te recht heeft men bij ons de rechtbanken van koophandel afgeschaft.

XIII.

Eene herhaalde aanbieding van een accoord door den gefailleerde wordt door onze wet niet verboden.

XIV.

Zonder grond stelt art. 302 Wetb. v. Kh. als essentiale der overeenkomst van levensverzekering dat de tijd waarvoor de verzekering gesloten is worde uitgedrukt.

XV.

Ten onrechte beweren sommige schrijvers dat

het endossement, de order-clausule, missende den wissel onvatbaar maakt voor verdere overdracht door endossement.

XVI.

In geval van art. 76 B. R. behoeft de eischer zijne vordering niet geheel te bewijzen.

XVII.

Ter zake van bankbreuk kan door het O. M. geene strafvordering worden ingesteld tenzij de vermoedelijk schuldige in staat van faillissement zij verklaard.

XVIII.

Moedwillige brandstichting in eigen goed valt niet onder het bereik van art 434 C. P.

XIX.

Gratie kan ondanks den veroordeelde door den Koning verleend worden.

XX.

Het is eene leemte in ons Wetb. van Strafrecht, dat het duel niet als zelfstandig misdrijf gestraft wordt.

XXI.

Art. 323 C. P. verdient afkeuring.

XXII.

Art. 366 C. P. is ook van toepassing op den suppletoiren eed.

XXIII.

Poging tot dubbel huwelijk is bij ons strafbaar.

XXIV.

Terecht kent de Grondwet aan de leden der beide Kamers eene schadeloosstelling toe voor reis- en verblijfkosten.

XXV.

In tegenstelling met de meening van DUPIN (Mémoires III, 1860, bl. 203): »Le droit d'amendement consiste seulement à rectifier ou compléter la loi proposée», meenen wij dat het amendement ook het hoofddenkbeeld van een wetsontwerp mag aantasten.

XXVI.

Leeningen zijn een verkeerd en gevaarlijk middel om in de loopende Staatsbehoeften te voorzien.

XXVII.

Eene geregelde bijzondere armverzorging, d. i. dezulke die, uit particuliere giften bestaande, met verstandig overleg handelt, verdient de voorkeur boven de Staatsarmenzorg.

XXVIII.

Het ware te wenschen dat de Staatsloterij als bron van 's lands inkomsten zoo spoedig mogelijk opgeheven werd.

XXIX.

Het pensioneren van 's lands ambtenaren is als algemeene regel af te keuren, dubbel af te keuren wanneer de ambtenaren genoodzaakt worden zelve de middelen daartoe bij te dragen.